

تسریع در رسیدگی انگور برای رهایی از خسارت سرمای پاییزه

محمود کوشش صبا^۱ و کاظم ارزانی^۲

۱- عضو هیات علمی دانشگاه ولیعصر رفسنجان

۲- دانشیار گروه علوم باغبانی دانشگاه تربیت مدرس

انگور در ایران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است به طوری که این محصول در بخش باغبانی پس از پسته بیشترین سطح زیر کشت و بعد از مرکبات بیشترین تولید را دارد. برای رسیدن میوه انگور نیاز به یک دوره طولانی با نور و دمای مشخص می‌باشد بنابراین سرمای پاییزه می‌تواند این دوره را محدود کرده و خسارت زیادی را وارد کند. به همین منظور آزمایشی به منظور مطالعه روند رسیدگی میوه انگور در شرایط منطقه و نیز یافتن راهی برای تسریع در رسیدگی انگور و جلوگیری از خسارت سرما انجام شد. دو آزمایش فاکتوریل مجزا در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی انجام شد. آزمایش اول شامل دو فاکتور یکی غلظت‌نخای مختلف متاول (۰، ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد) و دوم زمانهای مختلف (۱، ۳، ۵ و ۷ هفته بعد از تمام گل) بود و آزمایش دوم نیز شامل دو فاکتور یکی غلظت‌های مختلف اتانول (۰، ۵، ۱۰ و ۲۰ درصد) و دوم زمانهای مختلف (۱، ۳، ۵ و ۷ هفته بعد از تمام گل) بود. که هدف تعیین بهترین زمان محلول پاشی و مشخص کردن مناسب ترین غلظت ماده شیمیایی بر روی انگور بود. برای ارزیابی اثر تیمارها تغییرات مواد تشکیل دهنده انگور از قبیل میزان اسید کل، میزان املاح محلول و نسبت قند به اسید در زمانهای مختلف بعد از اعمال آخرین تیمار تا زمان برداشت اندازه گیری شد. نتایج نشان می‌دهد که متانول و اتانول بر رسیدگی میوه انگور موثر بوده و بین زمانهای مختلف محلول پاشی اختلاف وجود دارد به طوری که هر دو

چهارمین کنگره علوم باغبانی ایران. آبان ماه ۱۳۸۴ / ۱۸۵

تیمار توانستند میزان املاخ محلول انگور را افزایش و میزان اسید کل را کاهش دهند و غلظت‌های بالاتر تاثیر بیشتری نسبت به غلظت‌های کمتر داشتند.

کلمات کلیدی: رسیدگی انگور، متانول، اتانول، میزان املاح محلول، میزان اسید غالب